

Špatné v Gruzii, skvělé na Západě! Kanada také pracuje na zákonu o zahraničních agentech

infokuryr.cz/n/2023/03/13/spatne-v-gruzii-skvele-na-zapade-kanada-take-pracuje-na-zakonu-o-zahranicnich-agentech

kuryr

13. března 2023

Dvojí metr Západu je evidentní v zákonech, kterými se řídí zahraniční agenti. Zatímco Západ kritizoval Gruzii za myšlenku takového zákona, Kanada a EU samy pracují na zákonech o zahraničních agentech.

V posledních dnech se západní politici zlobili na gruzínskou vládu a západní média zahájila kampaň, protože gruzínská vláda předložila parlamentu dva zákony o zahraničních agentech . Jedna verze byla přesnou kopií amerického zákona o registraci zahraničních agentů (FARA), který byl v USA uzákoněn již v roce 1938 a je tam velmi přísně uplatňován, druhá verze vycházela z ruského zákona o zahraničních agentech na základě, který je velmi podobný americkému originálu, ale poskytuje mnohem nižší tresty za porušení než zákony USA.

Pokud by si spotřebitelé západních mainstreamových médií přečetli tento článek, mohli by být trochu podráždění, protože západní média, přestože neustále odsuzují ruský zákon o zahraničních agentech, nikdy nezmiňují, že ruský zákon z roku 2012 je v podstatě jen (hodně zředěná) kopie amerického originálu z roku 1938. Spotřebitelé západních mainstreamových médií nikdy neslyšeli o zákonu FARA.

Níže vysvětlím více o zákonech o zahraničních agentech, počínaje nejnovějšími zprávami.

Dvojí metr v médiích

Mezi 6. březnem a 11. březnem publikoval Der Spiegel minimálně osm článků, jejichž hlavním tématem byla situace v Gruzii. Za prvé, Der Spiegel svým čtenářům vysvětlil, že v Gruzii má být přijat zákon „à la Putin“. Poté se články Spiegelu zabývaly protesty proti němu a Der Spiegel oslavoval skutečnost, že gruzínská vláda návrh zákona stáhla.

Čtenář Spiegelu se dozví, jak zlý je gruzínský návrh zákona a jak špatně se říká, že potlačuje občanskou společnost. K tomu se dostaneme za chvíli.

O čem západní média na druhou stranu neinformují, je v tomto případě hodně: **Za prvé**, neinformují o tom, že USA byly první zemí na světě, která takový zákon přijala před více než 80 lety a že je mnohem přísnější než kterákoli jiná země později ve světě. Kopie uzákoněné po celém světě. **Za druhé**, západní média neinformují o tom, že EU, která označila možné schválení gruzínského zákona za překážku na cestě do EU, také pracuje na zákonu o zahraničních agentech. **A za třetí**, média neinformují o tom, že Kanada právě začala připravovat takový zákon, který nazývá „registr cizího vlivu“, jak říká Marco Mendicino, kanadský ministr veřejné bezpečnosti, oznámeno 10. března.

Stručně řečeno, dvojitý metr Západu byl málokdy tak zřejmý, protože Západ kritizuje Rusko a v současné době Gruzii za to, co Západ sám dělá po desetiletí: **chtějí zabránit cizím silám v zasahování do politických rozhodovacích procesů a v utváření názorů ve vlastní zemi.**

Podle mezinárodního práva je to naprosto v pořádku, protože zákaz vměšování se do vnitřních záležitostí států ze zahraničí je základním kamenem Charty OSN, tedy moderního mezinárodního práva. Západ si nárokuje právo být velmi represivní vůči jakýmkoli zahraničním pokusům zasahovat do politických procesů západních zemí. Západ ale odsuzuje každou zemi, která chce udělat totéž, například se snaží zabránit západnímu vlivu ve svých vlastních politických procesech. A západní média hrají spolu se západními vládami.

Lze dvojitý metr jasněji ukázat?

Dezinformace bez faktů

8. března publikoval Der Spiegel článek s názvem „Kontroverzní zákon à la Putin – o tom jsou masové protesty v Gruzii“ a dalo by se očekávat, že článek poskytne alespoň nějaká fakta – ale žádná.

V článku Spiegelu se nezmiňuje, že v gruzínském parlamentu byly na výběr dva návrhy zákonů a že jedním z nich byl přesný překlad amerického zákona FARA z roku 1938. Der Spiegel to vůbec nezmiňuje, protože čtenáři Spiegelu by pak mohli zjistit, že tyto zákony vymyslely právě USA. A to by čtenář Spiegelu neměl vědět, protože pak by se i čtenář Spiegelu mohl začít ptát, když uslyší formulaci, že Gruzie má co do činění se „*zákonem à la Putin*“.

Když jsem 8. března viděl článek na Spiegelu, chtěl jsem o něm nejprve napsat, abych vyvrátil tvrzení v něm uvedená. Ale to jsem přecenil, protože článek neuvádí žádná tvrzení, která by se dala vyvrátit. Místo toho je článek jen primitivní propaganda bez faktů, velmi emotivně vymyšlená o demonstrantech, kteří údajně milují svobodu (že se pokusili vtrhnout do parlamentu a způsobili vážné

materiální škody na budově parlamentu a že „mírumilovní“ demonstranti házeli Molotovovy koktejly na policii Spiegel mlčí) a čtenář Spiegelu se dozvídá, že gruzínské vládě prý hrozí „*definitivní zavlečení do sféry vlivu Kremlu*“.

To je mimochodem také lež, protože Gruzie a Rusko spolu nemají ani diplomatické vztahy. Dokonce i Ukrajina má stále diplomatické vztahy s Ruskem, což nejen z formálního právního hlediska znamená, že vztahy Ukrajiny s Ruskem jsou stále lepší než vztahy Gruzie s Ruskem. Ale odkdy se Spiegelova reakce zajímá o pravdu?

Zvláště zábavné je, že duplicita Západu je dokonce otevřeně viditelná. Gruzínské právo je navrženo tak, aby registrovalo nevládní organizace v Gruzii, které jsou z 20 procent nebo více financovány ze zahraničí. Americké ministerstvo zahraničí však tvrdí (a západní média to papouškují), že cílem zákona je „*umlčet nezávislé hlasy gruzínských občanů*“, konkrétně nikoli „*hlasy gruzínských občanů*“, ale „*hlasy financované ze zahraničí*“.

Zákony o zahraničních agentech

Nyní, pro ty, kteří o tom slyší poprvé, vysvětlím, o čem jsou zákony o zahraničních agentech.

Ruský zákon o zahraničních agentech, tak silně kritizovaný západními médii, není ruským vynálezem. Zákon FARA (Foreign Agents Registration Act) existuje v USA od roku 1938. Je navržen tak, aby zabránil cizímu vměšování do politiky USA. Podle zákona každému, kdo se zapojí do politické činnosti financované ze zahraničí ve Spojených státech, kdo se nezaregistruje jako „zahraniční agent“, hrozí pokuta anebo vězení. Kromě toho musí „**zahraniční agenti**“ označit své příspěvky jako pocházející od „**zahraničního agenta**“.

Zákon FARA je v USA uplatňován velmi restriktivně. Tehdejší ruská studentka Maria Butina byla například v roce 2018 podle tohoto zákona v USA odsouzena k 18 měsícům vězení. Jejím zločinem bylo

být nadšencem do zbraní, který měl kontakty s americkou zbrojní lobby. Rozhovor s některými americkými lobbisty v oblasti zbraní stačil k tomu, aby byla odsouzena k více než jednomu roku vězení.

Rusko v podstatě jen zkopírovalo americký zákon FARA, ale tresty v ruské kopii tohoto amerického zákona jsou méně přísné. Německá „**kvalitní média**“ neměla a nemají co vytknout zákonu FARA USA. Ani svým německým čtenářům neříkají, že v USA existuje takový zákon, který je uplatňován velmi přísně. *(To samé v české republice, pozn. redakce InKur)*

Německá média neuvedla, že takový zákon chce nyní zavést i EU, přičemž se mluví o „zahraničních agentech vlivu.“ Podrobnosti najdete zde .

Když Rusko v roce 2012 zavedlo svůj méně přísný zákon, vyvolalo to na Západě velké pobouření. Rusko chce údajně omezovat občanskou společnost. Ve skutečnosti zákon ukládá povinnost zveřejnit své finance pouze každému, kdo se zabývá politickou činností v Rusku a je financován ze zahraničí. Kromě toho musí být publikace těchto organizací (většinou západně financované nevládní organizace) označeny jako publikace „zahraničních agentů“. Jedná se o stejné předpisy, které platí v USA.

Každý, komu vadí ruský zákon o „**zahraničním agentovi**“, by si měl stěžovat Spojeným státům. Bez jejich zákona FARA a souvisejících překážek pro ruské organizace a média v USA by Rusko nikdy svůj zákon neuzákonilo. **Rusko svým zákonem pouze reagovalo na restriktce, kterým v USA podléhají ruské organizace a média.**

Zahraniční politický vliv

Je dobře známo, jak citlivý je Západ sám, když se domnívá, že se do západní politiky vměšuje někdo ze zahraničí, nezbyvá než připomenout dnes již tradiční (a vždy nepodložená) obvinění ze

Spojených států, Ruska nebo jiných zemí, které by se vměšovaly do americké politiky.

Například v Berlíně existuje ruská nevládní organizace, která je politicky aktivní v Německu. Přestože jsou v Rusku politicky aktivní stovky západních nevládních organizací, jediná ruská nevládní organizace v Berlíně byla pro Der Spiegel dostatečným důvodem k tomu, aby v roce 2020 obvinil Rusko ze „zákeřné formy válčení“. Západ se zahraničním vlivům brání, jak nejlépe dovede, ale když se jiné země, jako je Rusko, brání cizímu vlivu na svou politiku, západní „kvalitní média“ a politici mluví o útlaku a represí.

Západ si je dobře vědom moci, kterou mohou mít nevládní organizace, které financuje, na politiku a veřejné mínění v jiných zemích, protože tento nástroj nadměrně využívá. Proto země Západu doma dbají na to, aby tuto Západem vymyšlenou metodu nikdo nekopíroval a neaplikoval v západních zemích. S vědomím toho je také pochopitelné, proč Západ tak nadšeně reagoval na gruzínskou myšlenku samotného zavedení takového zákona, který by odhalil vliv (nejen) západních nevládních organizací v Gruzii.

Thomas Röper

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST